

In memoriam dr. Floor Sepmeijer

Verschenen op <http://www.pthu.nl/actueel/nieuws/n-4260/in-memoriam-dr.-floor-sepmeijer>

Op 17 maart jongstleden is onze oud-collega dr. Floris Sepmeijer overleden, op de leeftijd van 72 jaar. Zijn hele arbeidzame leven heeft hij in Kampen gewerkt, aan wat eerst heette de Theologische Hogeschool (aan de Oudestraat en Koornmarkt) en later de Theologische Universiteit. In 1968 was hij daar aangesteld als wetenschappelijk assistent, onder meer om een proefschrift te schrijven. Vier jaar later werd hij benoemd tot docent in de Semitische talen. In 2003 heeft hij afscheid genomen.

Floor Sepmeijer stond onder zijn collega's bekend als een beminnelijk man, altijd vriendelijk, goedgehumt, en met een goed gevoel voor humor. Hij was gespecialiseerd in het Arabisch, maar hij kende bijna alle Semitische talen. Hij was in het bijzonder verantwoordelijk voor de colleges Hebreeuws. Eenendertig jaar heeft hij dat onderwezen, aan begaafde studenten die zich later in het Oude Testament hebben gespecialiseerd, en aan studenten die taalkundig niet zo goed onderlegd waren en lang niet allemaal zo'n aanleg voor talen hadden. Iedere docent weet dat dat niet altijd vanzelf gaat. Daarnaast bleef zijn liefde voor het Arabisch, en aan kleine groepjes gaf hij dat ook, evenals Aramees en oud-Syrisch. In de studiezaal Semitische talen, het Semiticum, was hij vaak te vinden, met planken vol Arabische boeken achter zich.

Hij was een kenner van het Oosterse christendom, dus van de kerken in het Midden-Oosten. Zijn proefschrift ging over een weerlegging van het christendom uit de tiende eeuw, in het Arabisch geschreven door iemand die afkomstig was uit een Koptische, christelijke familie, maar zelf moslim was geworden. Deze auteur, al-Hassan b. Ayyub, legde in een lange brief aan zijn broer Ali uit wat de motieven voor zijn bekering waren. Sepmeijers promotie op dat geschrift vond in 1985 plaats aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Daarna heeft hij allerlei artikelen gepubliceerd, over Arabische teksten en, samen met zijn collega's prof. dr. Johannes de Moor en dr. Marjo Korpel, over het Oude Testament en oude vertalingen daarvan. Als onderdeel van een groot project heeft hij in drie delen een concordantie samengesteld op de Aramese vertaling van het Bijbelboek Jeremia. Hij noemde dat soms gekscherend zijn huiswerk of corvee, maar hij heeft dat loyaal gedaan.

Zijn afscheidscollege in 2003 ging over een voorloper van de conservatieve, salafistische islam in Saoedie-Arabië, waarover we nu iedere dag in de krant kunnen lezen. Ook daarmee was Sepmeijer goed bekend. Ter gelegenheid van zijn afscheid hebben collega's hem een bundel met elf artikelen aangeboden, getiteld *Een handvol koren*, onder redactie van dr. Jan-Wim Wesselius.

Toen zijn afscheid naderde, en hij al zestig jaar was, ging hij niet op zijn lauweren rusten. Er was één Semitische taal die hij nog niet kende, het klassiek Ethiopisch, en dat is hij toen alsnog gaan leren. Zo houd je je hersenen wel lenig, want al moet het voor hem niet zo moeilijk geweest zijn om de zoveelste Semitische taal te leren, het Ethiopische *schrijft* is wel bijzonder ingewikkeld, en hij gaf eerlijk toe dat dat hem tegenviel. Maar hij heeft doorgezet.

We herinneren ons Floor Sepmeijer als een deskundige, loyale, betrokken collega. In de plechtigheid die voorafging aan de crematie hebben zijn twee zoons, zijn broer, twee vrienden

den en zijn echtgenote Liesbeth warme en ontroerende herinneringen aan hem opgehaald. Ook zijn moeder, die op zijn sterfdag juist 100 jaar was geworden, was daarbij aanwezig. Namens de oud-collega's heb ik daaraan een indruk van zijn werkzaamheden toegevoegd, en die besloten met de woorden van Psalm 90:17, ook in het Hebreeuws, de taal die hij meer dan 30 jaar heeft onderwezen. In vertaling staat daar:

Moge de vriendelijkheid van de Here onze God ons – en ook Floor – omgeven.
Bevestig Gij, God, het werk van onze handen over ons,
het werk van onze handen, bevestig dat.

Riemer Roukema

23 maart 2015